

Bányász Kulturális Egyesület

8451 Ajka-Padragkút
Iparos utca 5.

Telefon: 06-88-747-908

Mobil: 06-20-588-0041

E-mail: bke.ajka@gmail.com

Honlap: bke.ajka.uw.hu

Iktatószám: 601/2017.

Tárgy: Javaslat értéktárba való felvételhez

Veszprém Megyei Értéktár Bizottság
Vörösmarty Éva elnök

8200 Veszprém
Megyeház tér 1.

Tisztelt Vörösmarty Éva !

Csatolva küldöm felterjesztésünket, mely a Veszprém Megyében élő és működő Ajka Városi Bányász Fúvószenekar kulturális munkásságára vonatkozik.

Úgy érezzük, ez a magas zenei tevékenység olyan szakmai értékeket takar, mely érdemes arra, hogy elnyerjék a Bizottság bizalmát és a Veszprém Megyei Értéktárba kerüljenek.

Bizunk a Bizottság általi pozitív elbírálásban!

Ajka, 2017. június 05.

Tisztelettel:
Oravecz Edit
Oravecz Edit

elnök

VESZPRÉM MEGYEI ÖNKORMÁNYZATI HIVATAL	
Érkezett:	2017 JÚN 13.
Szám:	02/103-2/2017 Mell.:
Előszám:	Ügyintéző: <i>Isebe J.</i>

1. melléklet a 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelethez

**Javaslat a
Az Ajka Városi Bányász Fúvószenekar magas színvonalú zenei tevékenysége Veszprém
megyében
„[nemzeti érték megnevezése]”
[települési/tájegységi/megyei/külhoni magyarság] értéktárba történő felvételéhez**

Készítette:

ORAVECZ EDIT (név)

Oravecz Edit

..... (aláírás)

8400 AJKA , 2017. május 25. (település, dátum)

I.

A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1. A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve:
Bányász Kulturális Egyesület
2. A javaslatot benyújtó személy vagy a kapcsolattartó személy adatai:
Név: **Oravecz Edit**
Levelezési cím: **8400 Ajka, Kosztolányi Dezső utca 2/A.**
Telefonszám: **+36-20-588-0041**
E-mail cím: **oravecz.edit52@gmail.com**

II.

A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése: **Az Ajka Városi Bányász Fúvószenekar magas színvonalú zenei tevékenysége Veszprém megyében**
2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása
 agrár- és élelmiszergazdaság egészség és életmód épített környezet
 ipari és műszaki megoldások kulturális örökség sport
 természeti környezet turizmus és vendéglátás
3. A nemzeti érték fellelhetőségének helye : **Veszprém megye**
4. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik: **Veszprém megyei Értéktár**
 települési tájegységi megyei külhoni magyarság
5. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása:

Az Ajkai Bányász Fúvószenekar Egyesület 1924. június 3-tól keltezi létezését, akkor még Ajka-Csingervölgyi Zeneegylet név alatt. A zenekar 2014-ben ünnepelte fennállásának 90. évfordulóját, amit egy nagyszabású fúvóstalálkozóval ünnepelt meg. A jubileumi évben két fontos díjjal gazdagodott az együttes. 2014 áprilisában a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége nívó díját, ősszel a Veszprém Megyei Príma Díjat vehette át egyesület elnöksége. 2015-ben és 2016 márciusában a zenekar ismét országos zsűri előtt mérettette meg magát. Az Országos Fúvószenekari és Mazsorett Szövetség keretein belül kiírásra került minősítési rendszerében felső „C” kategóriában ismételten Arany illetve kiemelt Arany minősítést szerzett.

Veszprém Megye élő zeneművészeti tevékenységének művelői és formálói. Ebben a műfajban a legmagasabb címmel kitüntetett együttes. Saját szakmai területük legkiemelkedőbb képviselői. A zene művészet területén elért eredményeit az országosan elismert szakmai zsűri értékelte és jutalmazta. A karnagy és a zenekar kiváló elismerése egyben útravaló az egész életen át zajló kulturális munkához, mely a kitüntetett együttes szélesebb környezete számára teremt értéket. A zenekar kiemelt Arany fokozatú kitüntetése magas színvonalú szakmai munkájának méltó elismerése.

Ajkai Városi Fúvószenekar története kezdetektől

'20-as évek

A zenekar alakítására tett első próbálkozások id. Moravetz Ferenc nevéhez fűződik, aki ehhez 1921-ben a Szakszervezet segítségét kérte. Ekkor még csak a Moravetz illetve Czabányik család végzett zenei tevékenységet. (A később megalakuló zenekarba csak e két családból 10 fő került be tagként.), ami akkoriban óriási dolognak számított. Az általuk alapított kis zenekarban- melynek betanulásával Batizics Antal és Moravetz ferenc I. buzgólkodott – a később bekerülő zenészek is elsajátították a kottaolvasást, így egyre nagyobb lett az igény egy „igazi” zenekar létrehozására. Id. Moravetz ferenc az első időkben saját hangszereit adta oda a zenészeknek, hogy legyen mivel muzsikálniuk.

A zenekar működéséhez azonban nem volt elég a zeneszerető munkások lelkesedése: csak akkor lehetett szó a zenekar valódi megalakításáról, ha a bányatelepet létesítő és patronáló cég- jelen esetben a bánya – biztosítani tudta a meglehetősen költséges hangszerek beszerzését.

Ezért aztán 1924. január 13-án Felsőcsingervölgyön, a bányatársulati vendéglőben Valaska Ferenc bányafelügyelő összehívta a tiszti és altiszti kart, valamint a munkásokat(tisztségviselői kar teljes létszámban, valamint a munkásság is tömegesen megjelent) E gyűlés a magyar kultúra terjesztése és a bányatelepi társadalmi élet fejlesztése érdekében zeneegylet létesítését célozta. A Zeneegylet létrehozásának célja: „ a nemzeti és bányaünnepek külső díszének emelése, a bányatelep társadalmi életében megnyilvánuló főbb eseményeknél való közreműködés” volt. Javaslatára 7 tagú bizottságot jelöltek ki az alapszabály kidolgozására: Bugsch László (bányatitkár) vezetése alatt: Böszörményi Béla, Tatarek Károly, Walter Lajos, Boldizsár Márton, Stumpf Antal, Gábris Miklós, Müller András.

Amint a bánya vezetősége elhatározta a zenekar megalakításának szükségességét, mindenekelőtt biztosítania kellett a zenekarvezető személyét, hiszen az Ő szakismerete nélkül szó sem lehetett hangszerek beszerzéséről és a zenekari tagság kiválogatásáról. Így március 23-i közgyűlésen megválasztották a zeneegylet tisztikarát is:

- elnök Valaska Ferenc (bányafelügyelő)
- zenegondnok: Bugsch László (bányatitkár)
- pénztárnok: Kiss Sándor
- karmester: Tisztl Pál (nyugdíjas ezreddobos)
- Az alkalmazottak képviselőjében Tatarek Károly számvevő, a munkásság képviselőjében pedig Gábris Miklós és Czaha Károly került a választmányba.

A zenekar megalakulásának hivatalos időpontja 1924. június 3., amikor is délután négy órakor zeneegyleti gyűlést tartottak a bányagondnoksági irodában, melyen jelen volt Valaska Ferenc, Bugsch László zenegondnok, Tisztl Pál, Tatarek Károly, Kiss Sándor, Gábris Miklós, Czaha Károly. A zenekar létszáma ekkor 16 fő volt.

A Zeneegylet pénzügyi alapjainak megteremtéséhez a tisztviselők egyenként 70 000-100 000, az altisztek összesen 25 000, a műhelyi munkások egy ízben 20 000, másodízben 30 000 koronát jegyeztek. A műhelyi munkásság egyébként elhatározta, hogy amennyiben az adományok nem fedezik a költségeket, úgy 1 túlműszakot fognak teljesíteni a műhelyben a zeneegylet javára. A hangszereket Reményi Miklós hangszerkereskedőtől rendelték meg.

4 db hegedűt, 1 db nagybőgőt, 1 db violát, 2 db klarinétot, majd később 1 db Des fuvalát, 1 db Es klarinétot, 1 db B klarinétot, 2 db C-B szárnykürtöt, 3 db F-Es trombitát, 1 db B trombitát, 1 db F trombitát, 1 db B helikont, 1 db B trombitát, 1 db F trombitát, 1 db B helikont, 1 db B baritont, 1 db C-B bass szárnykürtöt, 1 db nagydobot verővel, 1 db kisdobot verővel, 1 pár cintányért. Majd pár hónappal később a hangszerekhez szükséges kellékek kiegészítésére vásároltak még 1291632 korona értékben: hegedűhúrt, violahúrt, csellóhúrt, vonószoort, klarinét nádat, klarinét vánkost, nagybőgőgyantát, 143 ív kottapapírost.

A zenekari próbák hetente kétszer voltak. felváltva fúvós és vonós hangszerekkel.

- A zenekari próbadíjakat- mivel a részvétel folytán a munkások egyes műszakoktól elesnek - havi 800 000 koronára emelték fel.
- A karmesternek az 1924-es évi működéséért 100 000 korona tiszteletdíjat folyósít a zenekar.

A munkások ebben az időben nem sok megértést tanúsítottak az egylettel szemben, „ úri passziónak” vélték megalakítását, és ehhez nem akartak hozzájárulni. Ellenségességük körülményeiket tekintve érthető, hiszen ebben az időben keresetük roppant alacsony volt, és ehhez járult az állandó balesetveszély, melyeknél legtöbb esetben a károsultat marasztalták el, s nemhogy betegséget kapott volna, még örülhetett, ha nem kellett büntetést fizetnie. tehát a bányamunkások viszonya a bánya-vezetőséghez nem volt túl rózsásnak mondható. Mégis később, amikor látták, hogy a zenekar olyan” közszolgáltatást „ is vállal, mint a táncmultságokra zenészek biztosítása, bányásztemetésen ingyenes tiszteletadás, sőt Zeneegyleten belül megalakuló temetkezési egyleten keresztül segínyt is folyósít, megnyugodtak a kedélyek, és valóban önként vállalták támogatását. Ezt Bugsch László az 1925. június 3-án tartott közgyűlésen a következőképpen fogalmazta meg: „ A bányamunkásság antipátiája a zeneegylet iránt lassan-lassan engedett merevségéből, belátván azt, hogy a zeneegylet célja elsősorban hazafias kulturális munka, de különösen a társadalmi élet közsörülése, a meg nem lévő létesítése és a magyarság összetartása.”

Hamarosan már önmagukat is reklámozhatták a környéken megjelenő folyóiratban:

„ Hangversenyekhez, multságokhoz, kerti és egyéb ünnepélyekhez az ajka-csingervölgyi bányászzenekar fúvós és vonós zenészei jutányos díjazás mellett az ajkai-csingervölgyi zeneegylet vezetőségénél igényelhetők.” Az 1927. április 10-én megtartott közgyűlésen már arról számoltak be, hogy a zenekar vidéki városokba is kiterjesztette tevékenységét. Meghívta őket a Magyar Turista Egylet Veszprémi csoportja, a vidéki sportegyletek, valamint az ajkai Tűzoltóság is igénybe vette szolgáltatásukat.

1927-ben a zenekar 22 multságon, rendezvényen, 11 temetésen és 96 próbán vett részt.

1928. májusában nézeteltérések miatt Tisztl Pál lemond karnagyi kinevezéséről, új karmestert választottak Svoboda Lajos első hegedűs személyében. Helyettes karnagynak Elek Mihályt jelölték ki.

Svoboda Lajos azonban csak október 1-ig töltötte be tisztjét. 1928.október 1-jén Elek Mihályt választották karnaggyá. Ekkorra a zenekar kottatára is növekedett, 16 indulós könyvvel és 46 egyéb zenedarabbal rendelkezett a társaság. 1929. augusztus 1-én Valaska Ferenc az ajkai Kőszénbánya műszaki vezetője állásától megvált és elköszönt a zeneegylettől. Helyére Czekelius Günter okleveles bányamérnök került.

'30-as évek

1931 elején Czekelius bányagazgató racionális vezetési módszerét a zenekarban is érvényesítette. Javasolta, hogy szűnjön meg a temetkezési egylet, ne legyen azzal adminisztráció, hanem esetenkénti segély formájában a zeneegylet adjon segélyt, s emeljék fel annak összegét.

1931 márciusában a kor zenéje eljutott Csingervölgybe is. A zenekaron belül megalakult a jazz-band. Nehéz anyagi helyzetük miatt harknizást vállaltak, melyet a karmester szigorú szabályai tiltottak, ezért lázadtak ellene. 1934 októberében tartották a Zeneegylet 10 éves jubileumát. 1936-ban a zenekar anyagilag olyan jól állt, hogy tagjai részére cipőt vásároltak. Ebben az időben a zenekar létszáma több volt, mint 30 fő. A „Falu” országos földműves szövetsége 1933-ban a Zeneegyletet aranyéremmel tüntette ki. 1937-ben a „Falu ünnep”-én díszoklevelet kaptak.

'40-es évek

1940-re a zenekar olyan jó anyagi körülmények közé jutott, hogy megengedhette magának a következőket:

- Új zeneterem építésére 1500 pengőt biztosítottak
- Próbadíjat 5,50 pengőben állapítottak meg.
- A karmester havi díját 25 pengőről 30 pengőre emelték.
- Az ügyvezető és a pénztáros havi díját 50-50 pengőre emelték.
- Temetkezési segélyként a családfő elhalálása esetén 50 pengőt, feleség halálakor 40 pengőt, gyerek után 15 pengőt biztosítottak.
- A zenészek próbadíját és a tisztikar tiszteletdíját 30 %-kal emelték.

A Zeneegylet gazdasági fejlődésén végigtekintve úgy tűnik, előnyös volt az 1928-as változás, mivel Czekelius személyében nagyon jól sáfárkodó egyesületi elnököt kapott a csingervölgyi Zeneegylet. 1945-ben Elek Mihály karnagyot leváltották és Jáger Istvánt bízták meg, aki ugyan kiváló zenész volt, de úgy tűnt, a zenekar vezetésére nem volt alkalmas. Az alapszabály szerinti működés feltételei lazultak, a számonkérés csökkent. A zenekar állandóan úton volt – a falujáró mozgalmat segítette. Ez egyfajta kultúrmisszió volt részükről, de emiatt költségvetésüket egyre több vacsora és italszámla terhelte, a temetkezési segély folyósítása pedig megszűnt. A hiteles 1924-es megalakulásuk jubileumát ma már nehezen kideríthető okból 1948-ban ünnepelték. A zenekar tehát züllésnek indult, ezt a folyamatot látva a tagok új karmestert választottak Zinger Rudolf személyében, akinek vezetésével a zenekar újra fejlődésni kezdett.

'50-es évek

1950-ben Zinger Rudolf családi okok miatt Tatabányára költözött, így a zenekar újra karmester válsággal küszködött, aminek 1953-ban Elek Mihály újra választása vetett véget. Elek Mihály nemcsak a zenekar sorsát viselte szíven, hanem saját lakásán magán zeneiskolát hozott létre, ahol fuvós- és vonósenére oktatta a fiatalokat. Innentől kezdve, továbbra is élvezve a medence bányáüzemeinek támogatását, a bányász zenészek valóban külső díszei lettek a bányásznap ünnepségeknek. 1954-ben Elek Mihály meghalt, halála után Bugár Nándor vezénylő pálcájára szólaltak meg a szebbnél szebb bányász zenedarabok.

A zenekar létszáma az évek során kiöregedés következtében egyre kevesebb lett, hiszen utánpótlásról senki sem gondoskodott, akkor még a Zeneiskola nem létezett. A hangszerek szintén elöregedtek, újabb válsághelyzet alakult ki.

'60-as évek

A '60-as évek elején a Közép-Dunántúli Tröszt Bizottságától, Jakab Miklós elvtárstól kaptak próbapénzt és anyagi és erkölcsi juttatásban részesültek. Ezek után fejlődés mutatkozott a Zenekar életében.

'70-es évek

A '70-es években nagyon jól összekovácsolódott a csapat. A családtagok is bekapcsolódtak a zenekar életébe. Közös kirándulásokat szerveztek, melyek kitűnő hangulatban teltek. A hangszerét mindenki vitte magával és sokszor muzsikáltak maguknak szabadon, karmester nélkül. Mindenki azt fújta, amit szeretett. Igen jó kollektíva volt a zenekar, nem volt öreg meg fiatal, csak zenekari tag volt. 1973-ban ünnepelte jubileumát ünnepi hangversennyel a zenekar, akkor már a Városi Művelődési Központ volt a Zenekar székhelye. A Jubileumra vendég együtteseket is hívtak (Várpalota, Kapuvár). Ebből az alkalomból „Kiemelkedő Közösségi Munkáért” oklevéllel fejezte ki a város elismerését. A koncerten az alábbi művekkel szerepeltek:

1. Holczman: Bányász induló
2. Csajkovszkij: Feodora nyitány
3. Kmoch: Tavaszi üdvözet
4. Szabó János: Bányász polka
5. Fekete Gyémántok

1979-ben karmesterváltás történt, Bugár Nándor helyét Horváth Zoltán vette át, aki az Ajkai Zeneiskola zenetanára volt és az ottani ifjúsági zenekar karmestereként tevékenykedett. Így aztán az utánpótlás is megoldódott, hiszen az új karmester fiatal zenészeket toborzott a Bányász Zenekarba. Új korszak nyílt a társaság életében.

'80-as évek

Horváth Zoltán karmesterkedése alatt felpezsdült a zenekar élete, folyamatosan követték egymást a szereplések, állandóvá váltak a meghívások fesztiválokra, rendezvényekre az ország különböző pontjaira, valamint külföldre is. Szinte mindig úton voltak. A taglétszám is bővült, hiszen az új karmester rengeteg zenészt toborzott a munkahelyéről (Zeneiskolából) gyerekek és zenetanárok személyében. Így a társaság egyre képzetesebb lett, egyre jobb eredményeket értek el. Horváth Zoltán karmester áldozatos munkája meghozta gyümölcsét, egymásra halmozták az elismeréseket, jutalmakat, díjakat. 1981-ben az országos minősítő versenyen „Ezüst Lant” fokozatot értek el. 1984-ben a Zenekar létszáma 35 fő volt. 1985-ben országos minősítő hangversenyen arany minősítést szereztek. A műsorban klasszikus darabok, valamint keringők, polkák, dzsesszindulók hangzottak el. 1987-ben karmesterváltás történt, mivel Horváth Zoltán Balatonfüredre költözött családjával. Helyét egykori tanítványa, Vörös János zeneiskolai tanár vette át a Bányász, és az Ifjúsági Zenekarban is. Munkáját a Zenekar öltöztetésével kezdte, az elavult bányászruhák helyett új uniformisokat készíttetett. Az ő vezetésével voltak kinn Csehszlovákiában, Vágsellyén, Galántán, Pöstyénben, Nyitrán. 1989-ben kiemelkedő sikert ért el minősítő hangversenyén, a zsűri kiemelt arany diplomával jutalmazta és Nemzetközi Fúvószenekarrá léptették elő őket. 1989-ben Ausztriában szerepeltek nagy sikerrel. Ez év novemberében Szlovákiában vendégszerepeltek a sok hazai szereplés mellett.

'90-es évek

A '90-es években megszorodott a felkérések száma és a létszámuk is 50 főre bővült. Itt már egyesületi szinten tevékenykedtek önálló költségvetéssel. 1992-ben aranydiplomát kaptak show zenekarként és koncertzenekarként is. 1992-ben indult el a közös munka a mazsorett csoporttal. 1992-ben Erdélyben Nemzetközi Fúvószenekari Találkozóon vettek részt Rétyen, ahol a következőket írták róluk: „Egyöntetű elismerésben részesítették a Vörös János által vezényelt Ajka Városi Bányász-fúvószenekari fesztiváldíjas zenekarának teljesítményét; mely valamennyi részt vevő zenekarnak modellértékű művészi színvonalat bizonyított. Az ajkaiak szombati és vasárnapi szereplésükkel felvillantották a magyarországi fúvószenekari jelenlegi magas színvonalát, és ösztönzően hatottak a részt vevő fúvósokra.”

1994-től a zenekar anyagi lehetőségei meglehetősen beszűkültek, pályázatokat nem nyertek, a bányaiipar hanyatlása miatt a bánya támogató szerepét egyre inkább a város vette át, sajnos szerényebb mértékben. A tagok létszáma is csökkent, az itt tanuló fiatalok többsége vidéken tanult tovább, sokan a zenélést is abbahagyták. A szereplések ritkultak, de a zenekar szerencsére nem adta fel, kitartóan próbáltak a megmaradt tagok. 1997-ben a fellépések megszorodtak, bár külföldre nem jutottak ki. Az 1999-es év végre mozgalmas és nyüzsgő lett, több pályázatot nyertek és elkezdheték megszervezni a 75. jubileumi évfordulójukat, amit egy külföldi (Lovran-Opatija) fellépés előzött meg. A jubileumon 7 meghívott zenekar vett részt augusztus 21-én. Ez alkalomból a zenekar tagjainak munkáját arany, ezüst és bronz kitüntetésekkel jutalmazta Hargitai Tibor, az Egyesület Elnöke.

Ajka, 2018. 04.11.

Oravec Edit

Bányász Kulturális Egyesület elnöke

6. Indoklás az értéktárba történő felvétel mellett:

Ajka Városi Bányász Fúvószenekar

Ajka a Dunántúl közepén, a Bakony hegység délnyugati lejtőjén, a Balatontól 40 km-re északra, 35 km²-en elhelyezkedő, 30 ezer lakosú iparváros, és egyben az ajkai kistérség oktatási, szolgáltatói, kulturális központja. Számos önszerveződő egyesület, amatőr művészeti csoport, klub és civil szervezet tevékenységének köszönhető, hogy minden hónap gazdag a különböző, színes eseményekben. Méltán híres térségünkben és országszerte is a kilencven éves múltra visszatekintő Bányász Fúvószenekar.

Az Ajkai Bányász Fúvószenekar Egyesület 1924. június 3-tól keltezi létezését, akkor még Ajka-Csingervölgyi Zeneegylet név alatt.

A környék ünnepein, búcsúin szerepeltek, kegyeleti szertartásokon vettek részt. 93 éve, hogy Ajkán és környékén felcsendül a fúvósmuzsika, legyen az örömnépzene, vagy temetési szertartás.

Ma már senki nem él az egykori alapítók közül, bányászok is csak a nevükben van, de most is, mint az elmúlt háromnegyed évszázad alatt, a tagokat a zene iránti szeretet vezérli. Önként és szabadidejükben végzik ezt a tevékenységet, legyen az nyári rekkenő hőség, vagy téli csontig hatoló hideg.

1950-1990 között a zenekar szereplései jobbára a társadalmi ünnepekre és bányásztemetésekre korlátozódott.

1990 óta a társadalmi ünnepeken kívül, egyre több alkalomra igénylik a csoport munkáját. Úgy, mint fúvószenekari találkozó, nemzetiségi- és falunap, szüreti felvonulás, búcsú stb.

Több ízben járt külföldön is a zenekar. NDK, Németország, Ausztria, Szlovákia, Románia, Horvátország.

A zenekar az elmúlt kilenc évtizedben számos rangos eseményen, fesztiválon vett részt mind Magyarországon, mind pedig külföldön. Népszerűségüket mutatja, hogy évente legalább 50 fellépést tudhatnak magunk mögött. Eredményeik között kiemelkedik a 2009-ben elért Arany minősítés Koncert fúvószenekari és show kategóriában. A projekt fő célja a hagyományápolás, a helyi zenekedvelők igényeinek kielégítése, illetve a zenebaráti kapcsolatok ápolása.

2011-től a zenekar szakmai vezetését Szücs Krisztián látja el. Krisztián Vörös János növendéke volt, ismerte a zenekari tagokat, a szakmailag átlátta a lehetőségeket, így az együttes méltó utódra talált személyében. Még a Tatai Helyőrségi Zenekar tagjaként vállalta, hogy betanítja, illetve levezényli a Vörös János emlékére rendezett hangversenyt. 2011 nyarán már a zenekar rendes vezetője, szeptembertől pedig az ajkai Zeneiskola főállású tanára.

Munkássága alatt jelentős szakmai megújulás történt. A hagyományokat megőrizve, de szakmai szempontból rengeteg újítást bevezetve új arculatot teremtett. A kissé szigorúbb próbák, a nagyobb elvárások, megtették hatásukat. A tagság elfogadta és megszerette a hatékonyabb munkát. Már 2011 szeptemberében bemutatkozhattak megújult műsorukkal az Unna városával kötött testvérvárosi kapcsolat huszadik évfordulóján Németországban. A jól sikerült fellépést több megkeresés követte főleg a megyéből. (Falunapok, szüreti felvonulások és az elmaradhatatlan állami valamint nemzeti ünnepek.)

A megújulás egyik szembetűnő megnyilvánulása volt, amikor is 2013-ban közös lemezfelvétel készült a nagyhírű 30Y nevű könnyűzenei csapat vezetője, Beck Zoltán és dobosa illetve testvére, Beck László szólólemezen. Ízeltőt kaphatott Ajka közönsége ebből az anyagból a Zeneiskola 50 éves jubileumi koncertjén, ahol ismét együtt muzsikált az alkalmi formáció. Zenekaruk 2014-ben ünnepelte fennállásának 90. évfordulóját, amit egy nagyszabású fúvóstalálkozóval ünnepelt meg. A jubileumi évben két fontos díjjal gazdagodott együttes. 2014 áprilisában a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége Nívó díját, ősszel a Veszprém Megyei Príma Díjat vehette át az egyesület elnöksége. 2015-ben és 2016 márciusában az együttes ismét országos zsűri előtt mérettette meg magát. Az Országos Fúvószenekari és Mazsorett Szövetség keretein belül kiírásra került minősítési rendszerében felső „C” kategóriában ismételen Arany illetve Kiemelt Arany minősítést szerzett.

Céljuk természetesen zenekaruk hírnevének további öregbítése és a bányász, illetve fúvószenekari hagyományok ápolása.

A zenekar sokszínűségét mutatja, hogy a tagjaik között minden generáció képviselteti magát, jelezve ezzel, hogy bárki megtalálhatja az igényeinek megfelelő kikapcsolódási lehetőséget. A tanuló diákok, az egyetemisták és a dolgozó felnőttek egymás mellett zenélése példa értékű az egész társadalom számára, hiszen tagjaik is más-más élethelyzetben vannak, de a közös cél, a közös érdeklődés, a kikapcsolódás kovácsolja össze őket igazi közösséggé.

Az együtt zenélés öröme kívül a zeneszerető közösség, közönség kiszolgálására szolgál repertoárjuk. Eredményeiket jól mutatja, hogy koncertjeik minden alkalommal telt ház előtt zajlanak. Nemcsak a korosztályok együttműködése, hanem az egyes amatőr művészeti csoportok összefogása is jól megfigyelhető, hiszen műsoraik állandó és elmaradhatatlan résztvevői a mazsorettek, akik vidám táncukkal tovább színesítik műsoraikat. Rajtuk kívül jó kapcsolatot ápolnak a helyi kórusokkal, a bányász hagyományörző egyesületekkel illetve az ajkai zeneiskola tanáraival, akik nagy segítséget nyújtanak a zeneiskolás tagok felkészítésben és a koncerteken való részvételükkel.

7. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája (bibliográfia, honlapok, multimédiás források)

<http://fuvoszenekar-ajka.hu>

8. A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

www.fuvoszenekar-ajka.hu

III.

MELLÉKLETEK

1. Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális-dokumentációja
2. A Htv. 1. § (1) bekezdés j) pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek
3. A javaslatához csatolt saját készítésű fényképek és filmek felhasználására vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat

Bányász Kulturális Egyesület

8451 Ajka-Padragkút
Iparos utca 5.

Telefon, fax: 06-88-747-908

Mobil: 06-20-588-0041

E-mail: bke.ajka@gmail.com

Honlap: bke.ajka.uw.hu

Hozzájáruló nyilatkozat

Alulírott, Oravecz Edit a Bányász Kulturális Egyesület képviselőjeként hozzájárulok, hogy az Ajka Városi Bányász Fúvószenekarról a mellékletben megküldött fotók a Veszprém Megyei Értéktár Bizottság által szabadon felhasználásra kerüljenek.

Ajka, 2017. *06. 05.*

Oravecz Edit
Oravecz Edit

elnök

Szücs Krisztián karnagy

Szülelett: 1977.04.15. Ajka

Zenész, zeneszerző, hangszerelő, karmester, zenepedagógus

Eddigi életpályája sokszínűségét próbálnánk bemutatni pár mondatban.

Zenei tanulmányait 1983-ban kezdte az Ajkai Zeneiskolában.

1991-ben felvételt nyert a Győri Richter János Zeneművészeti Szakközépiskolába.

1999-ben folytatta felsőfokú tanulmányait a Győri Széchenyi István Egyetem Varga

Tibor Zeneművészeti Fakultásán ahol 2005-ben trombitatanári és kamaraművészi diplomát szerzett.

Már főiskolai tanulmányai alatt számos szimfonikus zenekarban, illetve színházak zenekaraiban állandó kiegészítőként tevékenykedett. 2000-ben bevásárolták a berlini központú Jeunesses Musicales ifjúsági világzenekarba, ahol harmadmagával képviselte Magyarországot.

2001-ben az akkori kamaraegyüttesével nemzetközi különdíjat nyert Passau-ban.

2011 óta az „Ajkai Zeneiskola” rézfúvós tanára és az Ajka Városi Bányász

Fúvószenekar karnagya, utóbbival 2014-ben Megyei Prima díj-at kaptak a közönség szavazatai alapján.

Tanítványai 2011 óta számos Megyei, Regionális és Országos versenyeken

kiemelkedő eredményeket értek el.

2013-ban bekerült a Ki kicsoda Magyarországon (Who is Who) nevezetű nemzetközi lexikonba.

2015 őszén újraalapította az „Ajkai Zeneiskola” Ifjúsági Fúvószenekarát.

2016 augusztusától kinevezték, az „Ajkai Zeneiskola” Intézményegység vezetőjének.

A komolyzenei pályafutásával párhuzamosan a könnyűzenei is figyelemre méltó.

1996-tól folyamatosan résztvevője a magyar könnyűzenei életnek.

Több mint 50 nagylemezen működött közre, így színesítve a hazai Underground zenei világát hangszeres játékaival.

2009-ben felkérést kapott az egyik legidősebb magyar underground együttes (Pál utcai fiúk)

25. jubileumi koncertjére. Azóta állandó vendégzenésze a csapatnak.

2010-ben a Magyar Oscar-ként is nevezett Gundel művészeti díjat ítéltek meg akkori zenekarának, a New Orleans-i Blues-t játszó Jambalaya-nak.

2015 tavaszán az MR2 Szimfonik Live sorozatban a Pál utcai fiúk felkérésére hangszerelt a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarnak.

2015 nyarán pedig a Pécsi Balett felkérésére írt zenét, a 30y tagjaival karöltve.

Európa szinte minden koncerttermében illetve klubjában fellépett, ezzel öregbítve Magyarország hírnevét és a magyar zenészek színvonalas felkészültségét.

Ajka Városi Bányász Fúvószenekar

Az 1924-ben alapított együttes története egy igazi regény. Ezt a regényt az élet írta, és írja mind a mai napig. A ma már profi szinten muzsikáló zenekar igen sok viszontagságon keresztül jutott idáig. Népszerűségét elsősorban a megszámlálhatatlan fellépéseknek, koncerteknek köszönheti. Nincs a városban olyan ember, aki valamilyen módon ne kapcsolódna hozzájuk. Vagy tagja volt, vagy most az, de lehet, hogy hozzátartozóját kíséri el egy-egy rendezvényre. Testvércsoportja a mazsorett együttes. Közös előadásai, mint pl. a Farsangi koncertek, minősítő hangversenyek tömegeket vonzanak. A városi rendezvények állandó közreműködői. Kiváló kapcsolatokat tart fenn az ajkai intézményekkel, többek között a Zeneiskolával. Az eddigi karmesteri közül hármat is a Zeneiskola adott. Horváth Zoltánt, Vörös Jánost és a jelenlegi vezetőjüket, Szücs Krisztiánt is. Bátran kijelenthetem, hogy lehetőségeihez mérten az együttes ma a szakma csúcsán helyezkedik el. Igényes darabválasztásaikkal, az előadások profizmusával meghódítják a zeneszerető közönséget, és évről évre újabb barátokra tesznek szert. Szerencsére a Város vezetése is fontosnak érzi, hogy támogasson ilyen nagy múltú zenekart, de pártoló tagok is szép számmal vannak az együttes mellett. Jótékony célú koncerten is részt vettek már, sőt volt olyan, melyet Ők rendeztek. Magyarországon mindenki ismeri és elismeri szakmai működésüket, de természetesen külföldi együttesekkel is tartják a régi barátságokat. Testvérvárosi találkozókön állandó a jelenlétük, a Város büszkén mutogatja híres zenészeit.

Az elmúlt 93 év egy fantasztikus korszak, nagyon komoly értékek jöttek létre általuk. Igazán büszkék lehetünk rájuk!

Tisztelettel:

Cserményi Zsolt

az ajkai zeneiskola volt vezetője, jelenleg már nyugdíjas.

Ajka, 2017. 05. 23.

